

Grad Sarajevo
City of Sarajevo

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Sarajevo
Grad Sarajevo
GRADSKO VIJEĆE

Broj: 01-GV-02-1500-1/21

Datum, 01.12.2021. godine

Shodno odredbama člana 26. stav 1. tačka 2. Statuta Grada Sarajeva („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 34/08) i člana 148. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Sarajeva („Službene novine Kantona Sarajevo“, br. 28/09, 11/20 i 19/20), na Devetoj sjednici Gradskog vijeća Grada Sarajeva, održanoj 01.12.2021. godine, **gradski vijećnik Vedran Dodik** uputio je **inicijativu** da se “novom mostu kod Vijećnice koji spaja ulicu Isa-bega Ishakovića na lijevoj i Obalu Kulina bana na desnoj obali Miljacke, dodijeli naziv most Pave Jusufa Urbana Ibruljevića“, koja je u prilogu ovog akta, te zatražio da se Gradsko vijeće Grada Sarajeva izjasni o podnesenoj inicijativi.

Gradsko vijeće nije podržalo podnesenu inicijativu, te ona nije postala inicijativom Gradskog vijeća i dostavlja se Gradonačelnici na dalje postupanje.

PREDSJEDAVAJUĆI GRADSKOG VIJEĆA

Jasmin Ademović, s.r.

Prilog: Inicijativa

Dostaviti:

- Gradonačelnici
- Evidenciji
- a/a

Adresa: Hamdije Kreševljakovića 3
71000 Sarajevo, BiH
Tel: +387 33 216 659
Fax: +387 33 205 874
Email: gsgv@sarajevo.ba
Web: gradskovijece.sarajevo.ba

Grad Sarajevo - Gradsko vijeće Grada Sarajeva
Kantonski sud - Županijski sud
članak 148. stav 1.

22 NOV 2021

04-60-02-1500/21

VEDRAN DODIK
GRADSKI VIJEĆNIK

Grad Sarajevo Gradsko vijeće Grada Sarajeva

Predsjedavajući, Jasmin Ademović

Temeljem članka 148. stav 1. i stav 3. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Sarajeva („Službene novine Kantona Sarajevo” , broj 28/09, 11/20, 19/20) podnosim inicijativu da se tzv. novom mostu kod Vijećnice, koji spaja ulicu Isa -bega Ishakovića na lijevoj i Obalu Kulina bana na desnoj obali Miljacke dodjeli naziv MOST PAVE JUSUFA URBANA IBRULJEVIĆA .

Navedeni most do sada nema nikakav naziv, a kako je Grad Sarajevo nadležan za korito rijeke Miljacke, nad kojom je pomenuti most , Gradsko vijeće ima mogućnost usvajanja ove inicijative.

Obrazloženje

Pavo Jusuf Urban-Ibruljević rođio se 5. jula 1911. godine u Sarajevu. Njegov otac Čedomir Urban, također rođeni Sarajlija, bio je oficir austrougarske vojske i to u sklopu bosanskohercegovačke pješadijske regimente br. 1, što će znatno obilježiti cijelokupni život njegove porodice. U borbama u vrijeme austrougarske okupacije Bosne i Hercegovine poginuo je Čedomirov otac, a Čedomir ostaje siroče koje preuzimaju časne sestre u jednom konviktu. Tu je odrastao, završio škole i na kraju se opredijelio za vojnu akademiju. Postao je visoki austrijski oficir, a potom i vojni ataše svoje zemlje u Carigradu. Zaljubio se u Stambol i turski način života, te je po isteku službovanja zatražio prekomandu u Sarajevo. Izašli su mu u susret, karijeru je nastavio u glavnom gradu Bosne i Hercegovine. U njemu mu se i rodio sin Pavo. Poslije pada Carevine, Pavo je morao s roditeljima nazad u Austriju, ali njegovi bosanski korijeni ostali su zauvijek u njemu.

Djetinjstvo je proveo u Beogradu, Holandiji i Austriji, gdje je završio studij historije. Još u školskim danima osjećao je posebnu povezanost s Bošnjacima i s idejom bošnjaštva.

Po završetku Drugog svjetskog rata, mnogi su emigrirali, ali Pavo Urban, koji je tada već imao ženu i sina, ostaje u Austriji, gdje jedno vrijeme obavlja dužnost potpredsjednika Trgovinske komore Austrije, ali i predsjednika "Austrijsko-jugoslavenskog društva".

Posvetivši se privrednoj djelatnosti, osniva firmu "Melbrosin International", koja se bavi produkcijom i izvozom ljekovitih preparata na bazi propolisa. Ovom djelatnošću postiže međunarodni uspjeh. Kao izuzetno sposoban poslovni čovjek, razvio je multinacionalnu kompaniju i postao izuzetno bogat, što mu je omogućilo da finansira svoje društvene djelatnosti. Jedna od najvećih jestе njegovanje tradicije obilježavanja bitke na Meletti. Dobar dio svog imetka stavio je na raspolaganje Bosni i Hercegovini.

Sirađ Duhan, predsjednik Bosanskog akademskog društva u Austriji, koji je godinama sarađivao s Jusufovićem Pavom Urbanom, s kojim se i privatno družio, kaže da je Urban ideju o formiranju firme "Melbrosin International" dobio iz Bosne.

Kada je šezdesetih godina prvi put prisustvovao održavanju spomen-proslave u čast palim borcima bosanskohercegovačke pješadijske regimente br. 2 u bici na Mt. Meletti iz 1916. godine, shvatio je da je taj događaj od izuzetnog značaja za održavanje bosanskohercegovačke vojne tradicije. Održavanje ove proslave počelo je već 1917. godine, godinu nakon osvajanja brda Monte Meletta, za koje su najzaslužniji Bošnjaci pješadijske regimente br. 2, a ova tradicija održala se sve do danas.

To je ujedno bilo i razlogom za osnivanje "Austrijskog društva za bosanskohercegovačke odnose" u Grazu, koje svake godine u saradnji sa Saveznom vojskom Republike Austrije organizira ovu spomen-proslavu. U sklopu ovog društva djeluje i Klub bosanskohercegovačkih studenata u Grazu, koji broji nekoliko stotina članova, a veliki broj među njima jesu i stipendisti samog društva.

Kao dugogodišnji predsjednik ovog društva, Pavo Urban uspio je uspostaviti značajne odnose s vodećim ličnostima austrijske, bosanskohercegovačke te internacionalne političke i kulturne scene. Cijelog života radio je na proširivanju i njegovovanju prijateljskih odnosa između Austrije i Bosne i Hercegovine, te održavanju bošnjačke tradicije, a prepoznatljiv je po crvenom fesu na glavi, bez kojeg nikada nije izlazio iz kuće.

Nakon proglašenja nezavisnosti, Pavu Urbana tadašnji predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović imenovao je za specijalnog ambasadora Bosne i Hercegovine u Austriji, što mu je omogućilo da na međunarodnom nivou zastupa interes svog naroda.

Mjesec uoči srpske agresije na Bosnu i Hercegovinu Urban je u Sarajevo uputio 6.000 tona donirane pšenice, a tokom rata predstavljao je svojevrstan epicentar za organiziranje pomoći Bosni i Hercegovini, o čemu je rijetko kada govorio.

Nakon rata, poklonio je Prvom korpusu Armije BiH sačuvane paradne uniforme svog oca. Zahvaljujući njegovom višestrukom doprinosu i pomoći Armiji Bosne i Hercegovine, proglašen je i za počasnog vojnika Prvog korpusa Armije RBiH. Faschiniran ulogom Bošnjaka u Austro-Ugarskoj, inicirao je štampanje i prevodenje knjiga *Bošnjaci dolaze* (Werner Schachinger) i *Sa Bošnjacima u Svjetskom ratu* (Pero Blašković), koje su simbol očuvanja bosanskohercegovačke vojne tradicije tog doba od zaborava. Između ostalog, finansijski je omogućio Vijeću Kongresa bošnjačkih intelektualaca štampanje knjižice *Bošnjaci* na njemačkom jeziku istaknutog bosanskohercegovačkog historičara dr. Mustafe Imamovića.

Poslije rata odlučio je vratiti se i nastaniti u Sarajevu. Kupio je kuću na Kovačima, a nakon dvije godine vratio se u Austriju, gdje je preminuo 2010. u svojoj 99. godini. Ukopan je u Beču, a spomen-bista mu se nalazi na vojnom groblju Bošnjaka u Lebringu, mjestu južno od Graza.

Nosilac je mnogobrojnih priznanja i ordena, među kojima su Povelja zahvalnosti, koju mu je dodijelio predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović, Povelja zahvalnosti, koju mu je dodijelio armijski komandant Rasim Delić. Nosilac je i najvišeg ordena austrijske pokrajine Štajerske, kao i austrijskog Crnog krsta, a svakako najviše odlikovanje koje je dobio jeste Veliki zlatni orden časti Republike Austrije.

Bio je jedan od suosnivača Bosanskog akademskog društva u Austriji. "Upozoravao me je da neće biti lako. I ova njegova rečenica ostala je kod mene zabilježena: 'Sirad, vidjet ćeš da će ti biti lakše deset muha naučiti da idu jedna iza druge, nego deset Bošnjaka da dovedeš na jedno mjesto i da rade istu stvar u isto vrijeme'", prisjeća se Duhan.

Pavo Jusuf Urban zaista je bio strastveni Bošnjak, a na svakoj javnoj manifestaciji u Austriji nosio je fes.

Almir Salman, koji je devedesetih godina radio s Pavom Urbanom, kaže da kod Pave bošnjaštvo nikada nije bilo potisnuto. U naponu snage on se realizirao kao biznismen, stekao zavidna materijalna sredstva, osigurao život kakav je želio sebi i porodici i pred kraj radnog vijeka, što se poklopilo s početkom agresije, on se posvetio Bosni i Hercegovini kroz više dimenzija, prije svega kroz diplomaciju.

Pavo je, dodaje, prije svega volio Bosnu, volio je Sarajevo, želio je pomoći, nije študio ni sebe ni sredstva. U ratu je preko Simona Wiesenthala ishodio dosta stvari za Bosnu i Hercegovinu.

"U rukama sam držao kopiju pisma koje je Wiesenthal sastavio s Pavom i poslao predsjedniku Sjedinjenih Američkih Država Billu Clintonu, insistirajući na većoj američkoj političkoj pomoći i vojnoj intervenciji, a što će poslije ostvariti te dovesti do zračnih udara i Dejtonskog mirovnog sporazuma. Simon Wiesenthal bio je u to vrijeme bio izuzetno utjecajan, u njegovom birou bila su na zidovima priznanja dobivena od mnogih američkih gradova i institucija; kao da nije bilo grada i institucije, a da od njih nije dobio neku vrstu priznanja", priča Salman i dodaje: "Bio sam klinac tada i Pavo me pomalo učio poslu, bio je prilično strog, moralo je sve biti urađeno na vrijeme, volio je dobru hranu i restorane i tu nije žalio novca. Što se tiče znanja i iskustva, čovjek koji je prošao rat, samostalno radio od dvadeset pete godine i podigao firmu koju je poslije preuzeila moćna njemačka farmaceutska kuća, bio je nepresušni bunar."

Pavi Urbanu bilo je bitno da preživimo kao Bošnjaci i da se Bosna održi kao država, zaključuje Almir Salman. Kada se to ostvarilo, fokusirao se na očuvanje tradicije Monte Melette.

Prije nekoliko godina predloženo je da Pavo Urban dobije ulicu u Sarajevu, ali ulica po njegovom imenu još nije nazvana. Može neko njegove zasluge vrednovati ovako ili onako, ali neosporno je da Pavo bio čovjek koji nije žalio ni sebe ni novca da pomogne Bosni i Hercegovini i njenim građanima da prežive najteža vremena.

GRADSKI VIJEĆNIK

Vedran Dodik